

Zaiga Aumeistere,

Valkas koru dalībiece

Kad es mācījos Valkā skolā, tāds īsts koris mums nemaz nebija. Kad vajadzēja, tad dziedājām. Pie Pedeles upes tolaik bija estrāde – tur, kur medniekiem parks – tur es esmu piedalījusies skolnieku dziesmu svētkos. Tas bija citā vietā nekā tagad, aiz Lauktechnikas – pa labi iekšā. Bet kurš gads tas bija? 1947., 48. gads. Biju maza, tik labi neatceros.

1964. gadā es sāku strādāt kultūras nodaļā. Tad arī sāku dziedāt Valkas kultūras nama korī. Bērziņš (Tāļivaldis Bērziņš) bija diriģents. Man Bērziņš patika, viņš bija vecā kaluma cilvēks. Ļoti augstu viņu vērtēju. Taņa arī bija laba (Tatjana Tīrums, tolaik Frolova), viņa tikko bija atnākusi uz Valkas rajonu, bija kormeistare, mācīja mums balsis.

1965. gadā bijām uz Dziesmu svētkiem. Tie bija mani pirmie. Ko es par tiem atceros? Viss pa brīvu bija. Tad par kultūru un Dziesmu svētkiem rajonā bija atbildīgs Dāvids Levins – vienmēr nāca pie mums apjautāties, kā mums iet. Uz Rīgu braucām ar „Čaiku” – vilcienu. Ļoti jauki dziedājām. Cik skaisti! Pēc tam es biju tikai 1990. gadā uz Dziesmu svētkiem. Bet Jānis (Zaigas vīrs) brauca visu laiku.

Kad bija sieviešu koru salidojums 1964. gadā, no jauktā kora iztaisīja sieviešu kori, un mēs braucām uz Tukumu. Nekur citur neuzstājāties tādā sastāvā, bet tur skatē pat piedalījāties, repertuāru apguvām visu. Pēc tam vairs tāds koris nepastāvēja. Atceros, ka šausmīgi karsti Tukumā bija.

Salacgrīvā bijām uz estrādes atklāšanu. Vai, cik jauki! Kas tur cilvēku bija! Tur bijām vēl otrreiz, arī Lugažu koris brauca. Kas Lugažos par kori bija! Dziedātāji sabrauca no Zīles, Pedeles! Daži jau mūsu korī arī dziedāja: Grindulis, Bušiņš, Sikaters, Kazeka Alma. Sovhozā

„Lugaži” tajos laikos katru pavasari notika apsējības svētki, kur godināja labākos darba darītājus. Tur vienmēr braucām uzstāties ar kori. Svētki parasti notika Gaujmalā. Atceros, ka bijām aizbraukuši arī uz Naukšēniem. Tur ļoti skaists koncerts bija.

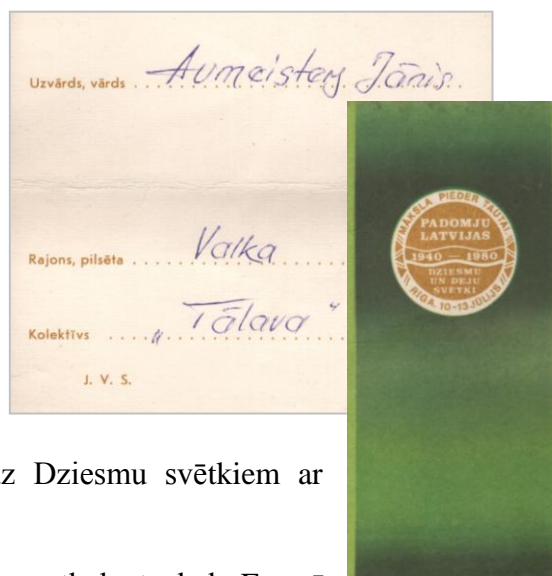
Ar savu Jāni arī korī sapazinოს. Mums korī visādas balles bija, visādi sarīkojumi. Ziemassvētkos gājām uz Igaunijas mūzikas skolu ar Igaunijas kori sadziedāties. Tad mēs arī sadziedājāmies. Nekādas kāzas jau nebija – 1969. gada 4. decembrī. 6. decembrī jau braucām ar kori uz televīziju. Bija tādas sacensības – rajoniem starp mākslinieciskās pašdarbības kolektīviem. Komisija vērtēja un apbalvoja labākos. Rajona priekšniecība līdzī brauca. Pionieru pilī tas notika. Jauki bija! Beigās braucām uz universitātes aulu, kopā dziedājām ar „Juventusu”. Kādas divas reizes braucām.

Sarīkojumu deju kolektīvs arī brauca uz Rīgu, tautisko deju kolektīvs, orķestris vēl citi... Kas tik nebrauca uz televīziju! Visi pašdarbības kolektīvi. Skaists deju kolektīvs toreiz bija. Tāds deju kolektīvs Valkas rajonā nav bijis vairāk! Auziņa Elga bija kultūras nama direktore un arī vadīja to kolektīvu. Ļoti skaisti dejoja, ļoti skaisti! Te jau vēl ir – GudrīšSkaidrīte, Ausma, SaldūksņModrīts – tas skaisti dejoja. BērziņAstrīda, BurkēvicĀrija ar savu vīru dejoja, Elga ar Arni paši dejoja. Dziesmu svētkos Rīgā viņi gribēja savu karogu nest pie kolektīva, bet nelaida no partijas komitejas. Līdz ar to arī Elga aizgāja projām – uz Ķekavu.

Tajā laikā Valkā kultūras namā tika organizētas tikšanās ar Žilinski, ar Grāvīti, Zābers mums bija. Bērziņš sastādīja programmu, pats scenārijus rakstīja šiem pasākumiem.

1970. gadā vairs uz Dziesmu svētkiem neaizbraucu, jo man bija piedzimis dēls. Bet Jānis visu laiku dziedāja. No 1980. gada svētkiem viņam saglabājusies dalībnieka karte. Kad te koris izputēja, aizgāja dziedāt pie Ērgemes kora. Vēl jau tur sievietes ar' aizgāja un vīrieti. Mūsu mājā Ļeņina ielā – tur bija tā gaidīšana dažiem valcēniešiem, kurus veda uz Ērgemi. 1985. gadā Jānis brauca uz Dziesmu svētkiem ar Ērgemes kori kopā.

Kad Valkā atkal bija koris, tad Jānis nāca atkal atpakaļ. Es arī

atsāku dziedāt pie Taņas. Nebiju dziedājusi diezgan ilgi. 1990. gadā tiku atkal uz dziesmu svētkiem.

1937 g. dzimne nite M. dziedātāj
Daugule Rūta, Amelstare Zaigē, Amelstas Zānis,
Ozoline Daime, Daugule Zīte

Manā albumā ir tāda fotogrāfija, kurā esam nobildējušies visi, kuri toreiz dziedājām korī no mūsu mājas.

1993. gadā uz Dziesmu svētkiem no mūsu ģimenes braucām jau trīs – mēs ar Jāni korī un arī mūsu meita Zane ar deju kolektīvu.

No kora dziesmām man pašai patīk „Karaļmeita”, „Lauztās priedes”, „Dziesmai liela diena”. Skaistas ir vīru kora dziesmas.

Padomju laikos jau sauca kopā visus iestāžu vadītājus – lai aģitē, lai cilvēki nāktu korī. Tāpēc jau bija tik daudz dziedātāju.